

عنوان مقاله:

رفتار دینی بهرام در شاهنامه فردوسی (بر اساس نظریه گلاک و استارک)

محل انتشار:

همایش بین المللی شاهنامه در گذرگاه جاده ابریشم (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

احمد ابومحبوب - دکترای زبان و ادبیات فارسی

فاطمه صانعیان - کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی

مهدی رضایور - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت و سیاستگذاری فرهنگی

خلاصه مقاله:

حوزه فرهنگ، هنر و ادبیات بخشی از لایه های رفتاری انسان است که مورد توجه و مطالعه بسیاری از پژوهشگران بوده است. رفتارهایی که با شناخت و مطالعه بهتر آن ها، می توان نسبت به فرهنگ ایرانی و نیز رفتار غالب بر آن دوران آگاهی یافت. شخصیت ها و اسطوره های شاهنامه که خود همیشه باث غرور و افتخار یک ایرانی شده و در کنار دلایل دیگر، سبب شکل گیری هویت ایرانی شده است. حکیم ابوالقاسم فردوسی، یکی از بزرگترین حماسه سرایان جهان، مهم ترین نامه اندیشه سیاسی ایران شهری، حماسه ملیایرانیان و نیز بزرگترین سند هویت ایشان، یعنی شاهنامه را خلق کرده است. محور اصلی این مقاله حولیاورهای دینی و اخلاقی این نامدار حماسه پرداز است. در این پژوهش سعی بر این داریم تا نوع نگاه حکیم فردوسی را در رفتارهای دینی بهرام گور، شناخته، و مورد تحلیل کمی قرار دهیم. جامعه آماری این مقاله محتوای کتاب شاهنامه فردوسی بخش بهرام می باشد. بخش پادشاهی بهرام در کتاب شاهنامه بالغ بر حدود 2500 بیت می باشد که مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است. روش این تحقیق توصیفی از نوع تحلیل محتوا و کاربردی است. این مقاله بر اساس الگوی دین داری گلاک و استارک که دین داری را دارا چهار بعد اص ی بعد باور، عمل (مناسک)، بعد تجربی، و بعد دانش یا معرفت، تقسیم می کند انجام می شود. با بررسی رفتار پادشاهی بهرام در شاهنامه و بررسی بیت های دین داری مشخص شد که بیشترین بیت های دین داری به بعد باور و اعتقاد مربوط می شود که در خور توجه می باشد. بعد عمل و مناسک، تجربی، دانش و معرفت در جایگاه های بعدی قرار دارند.

کلمات کلیدی:

رفتار، دین، بهرام، شاهنامه، فردوسی، گلاک و استارک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/924302>

